

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 31. 10. 2001

Časová verzia predpisu účinná od: 14. 1.2019

Obsah dokumentu je právne záväzný.

435

ZÁKON

zo 4. októbra 2001

**o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene
a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon)**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

**PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA**

§ 1

Predmet úpravy

Tento zákon upravuje právne vzťahy vznikajúce v súvislosti s vytvorením, právnou ochranou a uplatnením vynálezu, ktorý je predmetom patentovej prihlášky alebo patentu.

§ 2

Pôsobnosť zákona

Tento zákon sa vzťahuje na

- a) patentovú prihlášku (ďalej len „prihláška“), európsku patentovú prihlášku [§ 3 písm. e)] a medzinárodnú prihlášku [§ 3 písm. g)],
- b) patent a európsky patent [§ 3 písm. f)],
- c) práva a povinnosti pôvodcu vynálezu, prihlasovateľa prihlášky (ďalej len „prihlasovateľ“) a na majiteľa patentu, prihlasovateľa európskej patentovej prihlášky a na majiteľa európskeho patentu, prihlasovateľa medzinárodnej prihlášky,
- d) právne postavenie tretej osoby, ktorá je nositeľkou iných práv alebo povinností vo vzťahu k prihláške, európskej patentovej prihláške, medzinárodnej prihláške, patentu alebo európskemu patentu,
- e) konanie o predmetoch práva podľa písmen a) až d).

§ 3

Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) biologickým materiálom akýkoľvek materiál obsahujúci genetickú informáciu, ktorý je schopný samoreprodukcie alebo je reprodukovateľný v biologickom systéme,

- b) mikrobiologickým spôsobom akýkoľvek spôsob používajúci mikrobiologický materiál alebo vykonávaný na mikrobiologickom materiáli, alebo spôsob, ktorého výsledkom je mikrobiologický materiál,
- c) v podstate biologický spôsob vytvárania rastlín alebo zvierat spôsob založený výlučne na prirodzených javoch, ako je kríženie alebo selekcia,
- d) reprodukciou generatívne alebo vegetatívne rozmnožovanie,
- e) európskou patentovou prihláškou prihláška európskeho patentu podaná na základe Dohovoru o udeľovaní európskych patentov uzatvoreného v Mníchove 5. októbra 1973 (ďalej len „Európsky patentový dohovor“),
- f) európskym patentom patent udelený Európskym patentovým úradom na základe Európskeho patentového dohovoru,
- g) medzinárodnou prihláškou prihláška podaná na základe Zmluvy o patentovej spolupráci,¹⁾
- h) obchodným využívaním patentu alebo vynálezu akákoľvek činnosť vo vzťahu k patentu ako predmetu práva alebo vo vzťahu k vynálezu ako predmetu patentu vykonávaná majiteľom patentu alebo inou oprávnenou osobou s cieľom dosiahnuť zisk.

DRUHÁ ČASŤ

PATENTY NA VYNÁLEZY

§ 4

Na vynálezy, ktoré spĺňajú podmienky ustanovené týmto zákonom, udeľuje Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) patenty.

§ 5

Patentovateľnosť vynálezov

(1) Patenty sa udeľujú na vynálezy zo všetkých oblastí techniky, ktoré sú nové, zahŕňajú vynálezcovskú činnosť a sú priemyselne využiteľné.

(2) Patenty podľa odseku 1 sa udeľujú i na biotechnologické vynálezy týkajúce sa výrobku pozostávajúceho z biologického materiálu alebo obsahujúceho biologický materiál, alebo spôsobu, ktorého prostredníctvom je biologický materiál vyrobený, spracovaný alebo využitý, a to aj v prípade, ak sa vynález týka

- a) biologického materiálu, ktorý je izolovaný zo svojho prirodzeného prostredia alebo vyrábaný technickým spôsobom, aj keď sa už v prírode vyskytol,
- b) rastliny alebo zvierafa, ak technická uskutočniteľnosť vynálezu nie je obmedzená na určitú odrodu rastlín alebo určité plemeno zvierat,²⁾
- c) mikrobiologického alebo iného technického spôsobu alebo výrobku získaného takýmto spôsobom,
- d) prvku izolovaného z ľudského tela alebo inak vyrobeného technickým spôsobom vrátane sekvencie alebo čiastkovej sekvencie génu i v prípade, ak štruktúra takého prvku je identická so štruktúrou prirodzene existujúceho prvku.

(3) Za vynálezy podľa odseku 1 sa nepovažujú najmä

- a) objavy, vedecké teórie a matematické metódy,
- b) estetické výtvyry,
- c) plány, pravidlá a spôsoby vykonávania duševnej činnosti, hier alebo obchodnej činnosti,
- d) programy počítačov,

e) podávanie informácií.

(4) Predmety alebo činnosti uvedené v odseku 3 sa vylučujú z patentovateľnosti len v rozsahu, v akom sa prihláška vzťahuje na tieto predmety alebo činnosti.

§ 6

Výluky z patentovateľnosti

(1) Patenty sa neudeľujú na

- a) odrody rastlín a plemená zvierat,
- b) v podstate biologické spôsoby vytvárania rastlín alebo zvierat,
- c) chirurgické alebo terapeutické spôsoby liečenia ľudského tela alebo zvieracieho tela a na diagnostické metódy a metódy prevencie chorôb využívané na ľudskom tele alebo zvieracom tele. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na výrobky, najmä na látky alebo zmesi využiteľné pri niektorom z uvedených spôsobov liečenia, diagnostiky alebo prevencie chorôb,
- d) vynálezy, ktoré sa týkajú ľudského tela v rôznych štádiách vzniku či vývoja, alebo sa týkajú len objavenia niektorého z prvkov ľudského tela vrátane sekvencie alebo čiastkovej sekvencie génu s výnimkou podľa § 5 ods. 2 písm. d),
- e) vynálezy, ktorých obchodné využívanie by bolo v rozpore s verejným poriadkom alebo s dobrými mravmi. Samotný zákaz využívania vynálezu zákonom sa nepovažuje za rozpor s verejným poriadkom alebo s dobrými mravmi v zmysle tohto ustanovenia.

(2) Podľa odseku 1 písm. e) sa patenty neudeľujú najmä na

- a) spôsoby klonovania ľudských jedincov,
- b) spôsoby úpravy genetickej identity zárodočnej línie ľudských jedincov,
- c) využitie ľudského embrya na priemyselné alebo obchodné účely,
- d) spôsoby úpravy genetickej identity zvierat, ktoré zvieratám môžu spôsobiť utrpenie, pričom nemajú podstatný medicínsky úžitok pre ľudí alebo zvieratá a ani na zvieratá, ktoré sú výsledkom takýchto spôsobov.

§ 7

Novosť

(1) Vynález sa považuje za nový, ak nie je súčasťou stavu techniky.

(2) Za stav techniky sa považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti (§ 36), sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

(3) Za stav techniky sa považuje aj obsah prihlášok a obsah prihlášok úžitkových vzorov podaných v Slovenskej republike so skorším právom prednosti, ak budú v deň, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti alebo po tomto dni zverejnené vo Vestníku Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „vestník“). To platí aj pre medzinárodné prihlášky s určením pre Slovenskú republiku, keď za zverejnenie medzinárodnej prihlášky sa považuje zverejnenie vo vestníku (§ 41), a pre európske patentové prihlášky s určením pre Slovenskú republiku (ďalej len „európska patentová prihláška“); keď za zverejnenie európskej patentovej prihlášky sa považuje zverejnenie podľa čl. 93 alebo čl. 153 Európskeho patentového dohovoru. Utajovaná prihláška (§ 59 ods. 10) sa považuje na účely tohto ustanovenia za zverejnenú uplynutím 18 mesiacov odo dňa vzniku práva prednosti.

(4) Za stav techniky sa nepovažuje také sprístupnenie vynálezu verejnosti, ku ktorému nedošlo

skôr ako šesť mesiacov pred podaním prihlášky a ktoré priamo alebo nepriamo vyplýva

- a) zo zrejmeho zneužitia vzhľadom na prihlasovateľa alebo na jeho právneho predchodcu,
- b) zo skutočnosti, že prihlasovateľ alebo jeho právny predchodca vystavil vynález na úradnej alebo úradne uznanej výstave podľa medzinárodného dohovoru.³⁾ V tomto prípade je prihlasovateľ povinný pri podaní prihlášky uviesť, že vynález bol vystavený, a do štyroch mesiacov po podaní prihlášky doložiť osvedčenie o vystavení vynálezu podľa medzinárodného dohovoru.³⁾

(5) Podľa odsekov 1 až 3 sa nevylučuje patentovateľnosť látok alebo zmesí,

- a) ktoré sú súčasťou stavu techniky, na ich využitie pri spôsoboch uvedených v ustanovení § 6 ods. 1 písm. c), ak také využitie nie je súčasťou stavu techniky,
- b) uvedených v písmene a) na ich akékoľvek špecifické využitie pri spôsoboch uvedených v § 6 ods. 1 písm. c), ak také špecifické využitie nie je súčasťou stavu techniky.

§ 8

Vynálezcovská činnosť

(1) Vynález sa považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

(2) Pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti sa neprihliada na obsah prihlášok, európskych patentových prihlášok a prihlášok úžitkových vzorov, ktoré ku dňu, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené (§ 41 alebo § 60 ods. 2).

§ 9

Priemyselná využiteľnosť

Vynález sa považuje za priemyselne využiteľný, ak sa jeho predmet môže vyrábať alebo sa môže využívať v akomkoľvek odvetví, najmä v odvetví priemyslu a pôdohospodárstva.

§ 10

Pôvodca vynálezu

(1) Právo na riešenie vrátane práva podať prihlášku (ďalej len „právo na riešenie“) má pôvodca vynálezu (ďalej len „pôvodca“), ak § 11 neustanovuje inak.

(2) Pôvodca je ten, kto vytvoril vynález vlastnou tvorivou činnosťou.

(3) Spolupôvodcovia vynálezu (ďalej len „spolupôvodcovia“) majú právo na riešenie v rozsahu, v akom sa podieľali na vytvorení vynálezu. Ak sa spolupôvodcovia nedohodnú inak alebo ak inak nerozhodne súd, platí, že podiel spolupôvodcov na vytvorení vynálezu je rovnaký.

(4) Ak vynález vytvorilo viac osôb nezávisle od seba, právo na riešenie patrí tomu, kto má skoršie právo prednosti (§ 36). To platí len v prípade, ak prihláška bola zverejnená podľa § 41 alebo § 60 ods. 2.

§ 11

Zamestnanecký vynález

(1) Ak pôvodca v rámci plnenia úloh z pracovnoprávneho vzťahu, obdobného pracovného vzťahu alebo členského vzťahu vytvoril vynález (ďalej len „zamestnanecký vynález“), právo na riešenie patrí zamestnávateľovi, ak sa účastníci tohto vzťahu nedohodli inak. Právo na pôvodcovstvo tým nie je dotknuté.

(2) Pôvodca, ktorý vytvoril zamestnanecký vynález, je povinný zamestnávateľa o tejto skutočnosti bezodkladne písomne upovedomiť a zároveň mu odovzdať všetky podklady potrebné na posúdenie vynálezu. V upovedomení pôvodca opíše technický problém a jeho riešenie, ako aj vznik a podstatu zamestnaneckého vynálezu tak, aby odborník vynález mohol uskutočniť.

(3) Zamestnávateľ môže uplatniť voči pôvodcovi právo na riešenie, a to písomne v lehote troch mesiacov od upovedomenia pôvodcom podľa odseku 2. Za uplatnenie práva na riešenie podľa predchádzajúcej vety sa považuje aj podanie prihlášky, európskej patentovej prihlášky alebo medzinárodnej prihlášky, ktorej predmetom je zamestnanecký vynález a v ktorej je ako pôvodca uvedený pôvodca, ktorý vytvoril zamestnanecký vynález. Ak zamestnávateľ uplatní právo na riešenie, je povinný bezodkladne písomne informovať pôvodcu o zvolenom spôsobe ochrany zamestnaneckého vynálezu, najmä o podanej prihláške, európskej patentovej prihláške alebo o medzinárodnej prihláške.

(4) Ak zamestnávateľ v lehote podľa odseku 3 neuplatní právo na riešenie spôsobom podľa odseku 3 alebo v tejto lehote písomne oznámi pôvodcovi, že právo na riešenie neuplatňuje, prechádza toto právo na pôvodcu.

(5) Do uplynutia lehoty na uplatnenie práva na riešenie podľa odseku 3 alebo do uplatnenia práva na riešenie podľa odseku 3 alebo do prechodu práva na riešenie na pôvodcu podľa odseku 4, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, sú zamestnávateľ a pôvodca povinní zachovávať o zamestnaneckom vynáleze mlčanlivosť voči tretím osobám. Ak zamestnávateľ v lehote podľa odseku 3 uplatnil právo na riešenie, pôvodca je povinný zachovávať o zamestnaneckom vynáleze mlčanlivosť voči tretím osobám až do sprístupnenia vynálezu verejnosti podľa tohto zákona, Európskeho patentového dohovoru alebo podľa Zmluvy o patentovej spolupráci alebo do jeho sprístupnenia verejnosti so súhlasom zamestnávateľa, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr. Ak právo na riešenie prešlo na pôvodcu podľa odseku 4, zamestnávateľ je povinný zachovávať o zamestnaneckom vynáleze mlčanlivosť voči tretím osobám až do jeho sprístupnenia verejnosti podľa predchádzajúcej vety.

(6) Pôvodca, voči ktorému zamestnávateľ uplatnil právo na riešenie podľa odseku 3, má vo vzťahu k zamestnávateľovi právo na primeranú odmenu. Pri určení výšky odmeny je rozhodujúci technický význam a hospodársky význam zamestnaneckého vynálezu a prínos dosiahnuteľný jeho využitím alebo iným uplatnením, pričom sa prihliada na materiálny podiel zamestnávateľa na vytvorení zamestnaneckého vynálezu a na rozsah a obsah pracovných úloh pôvodcu. Odmena je splatná do jedného mesiaca od uplatnenia práva na riešenie.

(7) Ak odmena podľa odseku 6 nezodpovedá prínosu dosiahnutému neskorším využitím alebo iným uplatnením zamestnaneckého vynálezu alebo ak bola odmena zamestnávateľom určená paušálnou sumou bez zohľadnenia podmienok podľa odseku 6, pôvodca má právo na dodatočné vyrovnanie. Po uplynutí troch rokov od uplatnenia práva na riešenie je zamestnávateľ na základe písomnej žiadosti pôvodcu povinný poskytnúť pôvodcovi podklady nevyhnutné na určenie výšky dodatočného vyrovnania. Ak zamestnávateľ poskytne pôvodcovi informácie označené zamestnávateľom ako dôverné, pôvodca je povinný zachovávať o nich mlčanlivosť voči tretím osobám a nesmie ich použiť pre seba v rozpore s účelom, na ktorý mu ich zamestnávateľ poskytol. Pôvodca môže právo na dodatočné vyrovnanie uplatniť najskôr po uplynutí troch rokov od uplatnenia práva na riešenie zamestnávateľom. Právo na dodatočné vyrovnanie nezanikne skôr, ako trvá ochrana zamestnaneckého vynálezu.

(8) Práva a povinnosti podľa odsekov 1 až 7 zostávajú po zániku právneho vzťahu medzi pôvodcom a zamestnávateľom nedotknuté.

(9) Spolupôvodcovia majú právo na primeranú odmenu podľa odseku 6 a právo na dodatočné vyrovnanie podľa odseku 7 v rozsahu, v akom sa podieľali na vytvorení zamestnaneckého